

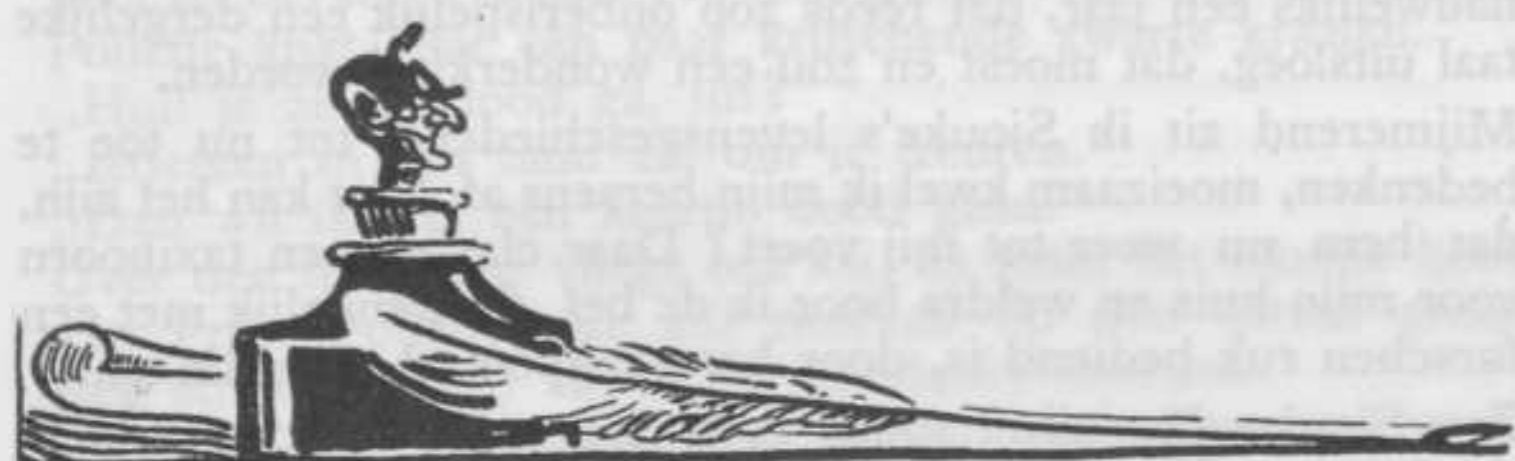
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: J. KNEPPELHOUT. — WRND. GRIFFIER: N. H. KINGMA
REDACTEURS: E. P. WELLENSTEIN — R. A. BRZESOWSKY.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
16e JAARGANG 27 JANUARI 1940 8 BLZ. No. 14

REDACTIONEEL

DE ELITE.

De quintessens van de zaak ligt verder dan u gedacht zult hebben. Gaan wij bij ons zelf te rade, dan blijkt wel, dat we ieder gevoel van wroeging gerust van ons af kunnen laten glijden, en een begin maken met de definitieve herstelling van het euvel. Hoewel dit geen aanleiding mag zijn tot een enigszins voorbarige, en wellicht schadelijke opgewektheid uwerzijds, zal onszelf toch niets in den weg staan om gemeld feit verder niet in aanmerking te nemen. Het doet ons daarom te meer verblijdend aan, dat ook U de oplossing niet gezocht hebt, en de quaestie links hebt laten liggen. Niets is eenvoudiger, en ook gezonder, daar een te overladen en opgeschroefde drang om in dezen een gunstige verandering te brengen, allicht kan leiden tot een verwrongen constellatie op de overigens hechte basis, die wij hebben kunnen scheppen.

Een tiental jaren geleden heeft eenzelfde mankement zich voorgedaan, als een gevolg van de neiging zijn geestelijke gebreken te putten uit de capaciteiten van anderen. Deze strooming is langzamerhand geheel doodgebloed, eenerzijds door het feit, dat het aantal van hen met werkelijke superieure kwaliteiten minder werd, anderzijds omdat deze enkelingen zich niet meer leenden voor een willekeurige mededeelzaamheid van hun intellectuele krachten.

Zooals wij reeds schreven: ook nu weer zijn van dit parasitisme de symptomen waar te nemen, en wel voornamelijk bij de wel iets belovende jongeren.

In een te groote vereering voor hen, die in deze dagen de voorvechters zijn van de mentale cultuur, laten zij zich verleiden critiekloos niet alleen hun meening over te nemen, maar ook stelselmatig gebruik te maken van alle principiële levensvoorwaarden, die deze ouderen voor zichzelf hebben geschapen. Deze egale massa volgelingen beseft in goedige onwetendheid niet, dat wat deze enkele superieure elementen tot stand brengen, grotendeels geboren is uit een sterk egoïsme, een zelfbewust egoïsme gegroeid uit individuele kracht.

Deze groep van persoonlijkheden is tegenwoordig zeer klein, en het is alleen aan hun vitale geesteskracht te danken, dat zij de onontbeerlijke culturele bijdrage kunnen leveren voor een gemeenschap, die vele en vele malen grooter is dan zijzeve.

Toch gelooven wij, dat zij te bewust van hun uitstekende hoedanigheden, te veel, ja alles willen doen, en het stel belovende jongeren niet de kans geven zich individueel te ontwikkelen, maar hen rustig laten voortterren op wat anderen voor hen doen.

DELFTSCHE SCHOUW

Scheel, drankzuchtig
en bebloed

Loopt maagre Hingst
weer door de zalen

Laat eerstejaars
de sneeuw gaan halen
Waarmee hij zich
gelden laten moet.

't Is een T.H.-soldaat
die Simon slaat.

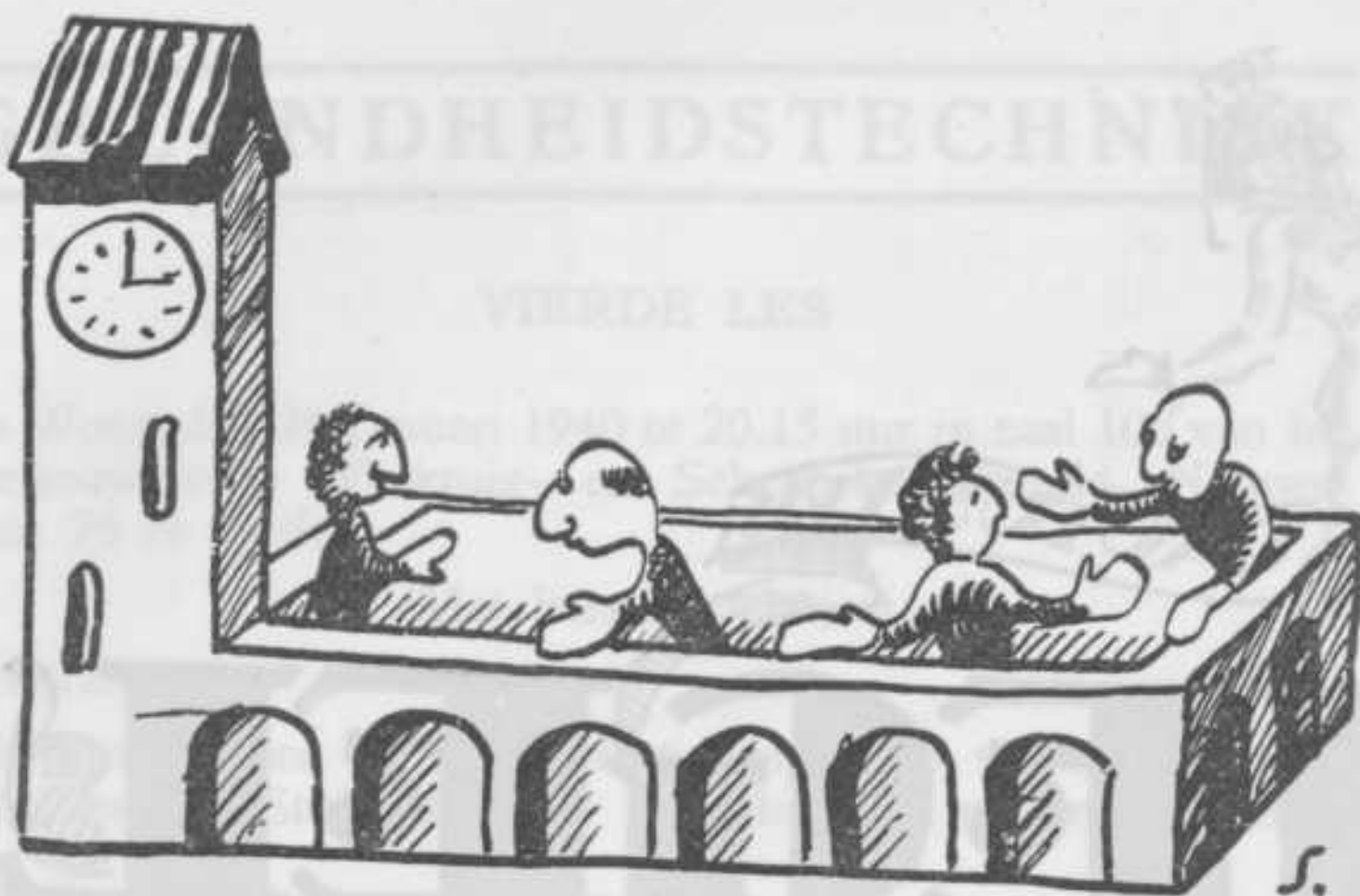
Krijgt 't met Thomas
aan den stok,
Verontreinigt koningsrok
Met 't paarsig-roode
jodenbloed,

Dat voor dat van Sam
niet onderdoet.

Door deze woeker is het kwaad zoo vastgeroest, dat alleen een stelsmatig doorgevoerde critiek van onder op, de voorvechters en dragers van hun troon kan doen vallen.

Is hierdoor de kernfout hersteld, dan blijft U niets anders over dan op eigen kracht voort te leven; waarin wij zoo'n zwaar hoofd hebben, en het dan ook al bij voorbaat tot mislukking gedoemd zien, dat wij U, tengevolge van Uw spiritueele gebreken, zacht dringend bevelen de beteren bewonderend te volgen. Maar probeert niet hun succes tot het Uwe te maken, daar dit slechts gegund is aan dien kleinen kring die zijn eigen bestaansmogelijkheid heeft gevormd.

Slechts een geestelijke verdieping kan een einde maken aan de grondelooze chaos, waarin U ongeweten voortbestaat, en waarboven uit zich nog steeds dezelfde personen, teveel reeds overtuigd van hun almacht, verheffen.

SJOUKE.

Ring. Ring... Ring. Ring. Schuifelend kom ik achter mijn schrijftafel weg om het dwingend gebel van de telefoon te beantwoorden. Verveeld neem ik de hoorn op en weldra komt het vroolijke „Hallo Hallo” van den anderen kant mij tegemoet. Met een dof verveeld „Ja, daar ben ik,” beantwoord ik dit onpersoonlijk gebral. „Ja, met wie?” Maar op het hooren van zijn naam, slaat mijn downe stemming direct om. Het is immers Sjouke, het zoontje van mijn besten vriend.

Het is een vroolijk, vriendelijk, ja, misschien een iets te vroolijk en te bijdehand kereltje, dat vanaf den eersten dag van zijn geboorte mijn volle sympathie had.

„Hallo, oude gek, hoe gaat het er mee?” Verwonderd staar ik even naar het apparaat. Hoe komt de jongen aan deze wereldwijze woorden? Enfin, dat zal hij van zijn vader gehoord hebben, speelt mij door het hoofd en direct heb ik het wederwoord. „Gesmeerd oud wijf.” Bij deze woorden schrik ik; dat zeg je toch niet tot een joch van vijf jaar, en ik herstel onmiddellijk: „Maar uitstekend, mijn beste jongen. Zeg Sjouke, waarom bel je mij eigenlijk op?”

Een oogenblik hoor ik het schuifelen aan den anderen kant van den draad. „Ja oom, ik wou je eigenlijk even spreken, Sjouke heeft op het oogenblik erge moeilijkheden en ik kan daar alleen niet meer uitkomen. Zou je me willen helpen?” „Maar natuurlijk, mijn beste jongen, je weet toch wel, dat oom altijd voor je klaar staat. Wat is er, kan je die leg- of plakplaat, die oom je laatst gaf niet in elkaar krijgen, of heb je moeite met die hijschkraan, waarmee we laatst begonnen zijn. „Wel nee, ouwe gek,” weer schrik ik even, wat zijn dat voor uitlatingen van een jongen van nauwelijks vijf jaar, maar ik interrumppeer hem niet en hij gaat door, alsof er niets bijzonders gebeurd is.

„Nee, oom, ik ben tot vreeselijke conclusies gekomen, maar dat kan ik je zoo over de telephoon niet uitleggen. Mag ik even bij je thuis komen?”

„Maar natuurlijk, Sjouke. Wil ik je even komen halen, of brengt Juf je even?”

Weer schrik ik, want de woorden aan den anderen kant van den draad zijn bijna die van mijn vriend.

„Juf? Wel nee, juf is een oud wijf en met haar wil ik niets te maken hebben. Nee, ik kom wel even alleen naar je toe. Leutig, dat je even tijd voor mij hebt.”

Met een rang hangt hij de telephoon op en hoewel ik eenige keeren op de haak druk, Sjouke heeft de hoorn opgehangen, en de verbinding is verbroken. Wanhopig doe ik nog een poging, maar ik krijg van den anderen kant geen antwoord. Dan ga ik naar mijn kale schrijftafel terug. „Wat gaat er nu gebeuren? Is het maar een booze gril van den jongen of zal ik hem aanstonds hier in levende lijve voor me zien staan?” Het is een groot vraagteken voor mij.

Inderdaad, Sjouke is een vraagteken, niet alleen voor mij, maar ook voor iedereen, die hem van dichtbij kent.

Het is een eigenaardig, gecompliceerd wezen. Zijn tantes zeggen van hem, dat het een „vroeg rijp kind” is, terwijl sommige van zijn ooms hem uitmaken voor een niet te genieten „snot-aap”. Eén ding is echter vaststaand: Sjouke is een karakter en heeft in zijn korte leven reeds vele moeilijkheden bezorgd. Bij zijn geboorte begon het reeds. Of hij door de trotsche ouders te vroeg werd aangekondigd of, dat de dokter zich een paar weken in zijn diagnose vergist had, wie zal het zeggen, één ding is echter zeker, Sjouke kwam ongeveer een maand te laat ter wereld. Nu zult u denken, dat hij met graagte dit levenslicht aanschouwde, maar neen, nog was het met tegenzin, dat hij de groote wereld aanschouwde. Een volle vier en twintig uur werd er door zijn moeder en dokter aan gewerkt en eindelijk, daar was hij, met zijn twee beenen en zijn armen wanhopig in de knoei. Direct toen ik vernam, dat hij het levenslicht aanschouwde, wist ik, dat dit een conservatieve geest

moest worden. Uitermate behoudend. En inderdaad, niets heeft tot nog toe mijn meening weten te veranderen. Toen Sjouke had leeren kruipen, deed hij dit zoo lang mogelijk, eindelijk werd hij door zijn moeder, misleid door haar misplaatste moedertrots, op zijn beide beentjes gezet en ziet daar stapte hij direct parmantig weg, net als of hij tot nu toe nooit anders gedaan had. Bewonderend werden ooms en tantes in de Arena verzameld, maar met een terechte minachting verdomde Sjouke het en bleef zitten en liep niet! Sjouke verknoelde het om daar als circuspaard in zijn kinderbox rond te loopen. En nooit met meer enthousiasme heb ik een kind aanschouwd. Om u eigenlijk de waarheid te zeggen, werd op dat oogenblik mijn groote affectie voor Sjouke geboren. Sjouke toonde, dat hij lak had aan al zijn familie-relaties, en zijn persoonlijke prestaties met een soort van neerbuigende goedmoedigheid alleen toonde aan hen, die hem door den dagelijkschen omgang bekend waren. Nu en dan wist hij een lieve glimlach aan zijn lippen te ontworstelen om zijn moeder gelukkig te stemmen en het was dan, alsof hij haar de pijnen, die zij van hem geleden had, trachtte te vergoelijken.

Toen Sjouke leerde spreken, werden ook weer zijn naaste familieleden uitgenoodigd en dit keer gaf hij een voorstelling, maar niet zooals zijn trotsche vader en moeder dat bedoeld hadden. Hij wist op een onnavolgbare wijze, gelijk een kakatoe, de dienstmaagd, en dat moet gezegd: een beklagenswaardig dom wezen, uit te veteren, zooals zijn vader dat kon doen, als hij 's avonds laat van zijn werk thuis kwam en zijn pantoffels niet verwarmd bij de naarstig-brandende haard aantrof. Sjouke ging te keer. „Kjeng, kjeng, mijn sjoenen, lui vajken!” Onthutst weken de familieleden achteruit. Maar blozend en met recht, trotsch, hielden de ouders stand. Sjouke werd een wonderkind en ik kon ze daar geen ongelijk in geven. Een kind van nauwelijks één jaar, dat reeds zoo onberispelijk een dergelijke taal uitsloeg, dat moest en zou een wonderkind worden.

Mijmerend zit ik Sjouke's levensgeschiedenis tot nu toe te bedenken, moeizaam kwel ik mijn hersens af. Wat kan het zijn, dat hem nu weer tot mij voert? Daar claxont een taxihoorn voor mijn huis en weldra hoor ik de bel, die kennelijk met een forschen ruk bediend is, door het gangportaal weerklinken.

Zou Sjouke daar zijn? speelt even door mijn hoofd en inderdaad, nauwelijks heeft deze gedachte bij mij post gevat of zijn kraaiend stemmetje hoor ik al de sereene rust van mijn tehuis doordringen. „Waar is oom?” Vlak daarop hoor ik het murmelen van de dienstmaagd en een manspersoon. Even klinkt daar boven uit: „Ik zal mijnheer even vragen.” De deur gaat open en Sjouke stormt binnen. „Dag Oom, Mammie was niet thuis en nu dacht ik: ik ga naar Oom toe.” Sjouke wordt op den voet gevolgd door de meid. „Mijnheer, de sjeffeur vraagt of ie zijn geld kan krijgen.” Even schrik ik. O jé, Sjouke heeft natuurlijk geen geld bij zich en „oom” zal dit wel moeten betalen. Met moeite weet ik nog het benodigde bedrag bij elkaar te trommelen, terwijl Sjouke met star verbaasde oogen mij aanziet. De ontvangst is hem met zijn ontvankelijke kinderoogen wel zeer zwaar tegengevallen. Het is duidelijk aan hem te merken, dat hij niet alleen gehoopt, maar er ook zeker van geweest is, dat „oom” hem kraaiende van genoeg en begroeten zou.

Het „einde der maand” oefent op hem echter een onevenredigen druk uit en het koele „Zoo, beste jongen” is mijn begroeting. Sjouke laat, nadat de meid zich verwijderd heeft, zich door mij zijn jas uittrekken en nestelt zich direct in mijn gemakkelijkste stoel. „Zoo, oom, zet nu maar dadelijk de bojjel op tafel, want nou heb je toch een vjiend bij je.” Eenigszins verbaasd kijk ik hem aan. „Wat zeg je, Sjouke?” is mijn repliek.

Sjouke wacht niet met antwoorden. „Ja, oom, dat zegt vader toch ook altijd als hij een vriend op bezoek heeft. Het is waar, „Sjouke” heeft zijn vader wonderwel geschoten. Zoo ken ik hem al jaren lang. Sjouke's vader is inderdaad een van die menschen, die alleen een borrel zullen drinken, als zij er een gelegenheid voor vinden. Is deze er niet, zoodat ze zich niet voor hun omgeving kunnen camoufleren, dan zoeken zij een gelegenheid om een borrel te kunnen genieten zooals vroeger, en noodigen een „vriendje” uit, als dekmantel voor „moeder de vrouw”.

Het verbaast mij aan den eenen kant dit van Sjouke te hooren, maar aan den anderen kant maakt het mij den jongen weer honderdmaal sympathieker, daar ik een stille afschuw heb van zijn termijndrinkenden vader. Hij geeft blijk van een ongewone kijk op zijn ouders. Eenerzijds moet ik zulks veroordeelen, maar overigens prijs ik zulks hoogelijk in hem.

Zooals de ouden zongen
Piepen de jongen.

N. H. K.

FEUILLETON

KONINKLIJKE HOOGHEID.

Prins Polletje loopt aan den hand van hofdame Suzette door den besneeuwden wintertuin, met kleine passen voortstappend tusschen de hulststruiken, en zachtjes een liedje zingend; een simpel versje over vlokjes uit den hemel, een eenvoudig wijsje. „Juf, als ik in den hemel kom, krijg ik dan ook appelmoes?” „Natuurlijk jongen, daar mag je toch doen wat je wilt.” De kleine Prins, in fluweelen manteltje en bontkraag, met zijn witte ijsmuts, lacht helder en kinderlijk naar de hofdame op, om dan los te rukken, springend vooruit te loopen, en zich schaterend met een lichte plons in de dikke sneeuwlaag te laten vallen.

„Witte watte sneeuw, Polletje!”

„Witte watte sneeuw?”

„Ja, weet je wel, van het versje.”

„Sneeuw is mooi, en rook is vies.”

Ze wandelen verder, Prins Polletje, en zijn jeugdige, knappe begeleidster, wier sprookjesachtig prachtige verschijning, harmonieerend met de omgeving, zich fijn-plastisch accentueert door de bevallige cadans van haar gang door de zachte sneeuw. Polletje kijkt naar een paar krijschende zwarte kraaien.

„Huil je als ik dood ga, juf?”

„Iedereen in ons land zal om je treuren.”

„Dan wil ik wel een keertje dood gaan.”

Over den tuinmuur vliegt een kei, en raakt het blonde hoofd van Prins Polletje, die stil neervalt op den witten grond. Een straaltje bloed sijpelt in de blanke sneeuw.

„Polletje!” — De bekoorlijke hofdame valt flauw ter aarde.

* *

Prins Polletje opent langzaam de oogen, en lacht dan even heel zachtjes: „Ta, ta! hij ligt in de sneeuw, en juf ook. Lekker koud is dat, en ze heeft toch een roode kleur; kijk ze lacht, misschien ziet ze alles wat hij doet.” Polletje neemt een handvol van het witte goedje, en brengt het in zijn mond. Dan staat hij op en sluipt naar haar toe, om haar óók wat van de sneeuw in den even geopenden mond te stoppen. Maar struikelend valt hij licht tegen haar aan.

„Nee George, niet doen, vanavond niet.” — Dan opent zij de oogen, glimlacht, trekt even de rok naar beneden; en kijkt verbaasd.

„Wat een leuk spelletje, hè juf?”

„O ja — ja zeker, Polletje; help me eens optrekken.”

„Juf, waarom brengt de ooievaar alleen maar kindertjes bij getrouwde menschen. Weet hij dat dan altijd?”

„Kom Polletje.”

Holland trekt Prins Polletje hofdame Suzette met zich mee, terug naar huis. Met een kleur op haar mooi gezichtje draaft ze mee. De sneeuw kraakt onder hun voeten, ze hijgen een beetje.

Op het dak van het paleis luidt de klok voor den noen.

J. K.

TIJDGENOOTEN.

I.

De verloofde (Hans).

Verveeld en vermoeid, de lange onderdanen slap over elkaar geslagen, zit hij — zooals altijd — in zijn drukke kring te zwijgen en te vijgen. Een vleugje arrogantie ligt over zijn gezicht, dat onmiddellijk plaats maakt voor een bête grijnsje, als het gesprek maar een vage toespeling op zijn heilige verhouding zou kunnen inhouden. Niet dat hij overal iets achter zoekt, o neen! maar: „Wie in karmozijnen kaftan gaat, wordt licht met drek gesmeten”, zooals het oude spreekwoord zegt. Wij luisteren af:

A.: „... en toen de klok tien sloeg, en alle lichten weer aan gingen, zag zij, dat het een neger op een damesfiets was!” (Het grapje wordt blijkbaar niet erg geapprecieerd; alleen Hans begint hard te lachen).

L.: „Ja, daar zou zelfs jij nog wat van kunnen leeren, Hans! Of fiets je nog al vaak den laatsten tijd?”

Hans: „Allicht, zou jij 't anders doen...”

LITERAIRE KRONIEK

EEN AVOND IN HET WESTPLANTSOEN.

Op den hoek van den wijk van plezier dringen en duwen een groepje losbandige mannen, elkaar aanstootend en gichelend als jonge meiden, om een simpele jarretelle. Het mannelijk gekrijsch uit de baardige kelen weerkaatst tusschen de enge begrenzing van het steegje; een vrouwelijk mannetje met een wuft krullend, geplakt hoofd, dat zich tot nu toe grinnekend op den achtergrond hield, dringt zich plotseling robust naar voren, en raapt het subtiele voorwerp op:

„Potsammeplakke, een kouseband.”

„Ajakkiebakkie!” klinkt het uit de sensueele menigte, en zij stuift uiteen, waarop de mieserige charlatan stilletjes achterblijft.

„Dit moet wel iets zijn van iemand uit den minderen stand,” gonst het overblufte individu, en tracht zich een objectief beeld voor oogen te stellen van het lief en preutsch persoontje, voor wie het essentieele voorwerp onmisbaar zal mogen zijn.

„Van een jodin?”

Een abrupte speurdersneiging, niet vrij van negatieve elementen, doet hem rondkijken, en helpt hem op het goede pad: „Lekkertje, dikke beentjes, heb je misschien wat verloren?” Sarrend heft hij het dingetje omhoog, en kijkt triomphantelijk met een scheel oog naar enkele vlotte, witgejaste studenten, die gretig meerderwaardig het spel spelen.

„Kale dood, wat een kerels!”

Tersluiks sist hij tegen een voorbijgaande klerk:

„Hai rakker, mot jij niet wat voor je meid hebbe?”

„Smoel houe, glierum, neutraal blijven!”

Plots valt het oog van hem op twee welgevormde kuiten, die zich met een zekere vastberadenheid heen en weer bewegen; daarnaast een student, kennelijk één met minder geld, en een beurs.

Brandend van verlangen om het elastiekje kwijt te raken, drukt hij het resoluut in de handen van den studeerenden kruidenierszoon:

„Vooruit, jò, je kan er mee doen wat je wil.”

BRZ.
J. K.

L.: „Haha, dan ken je den slagerssprong zeker al?”

v. S.: „Ben jij al eens geslipt? Je kan soms wát leelijk terecht komen...”

(Zelfs nu grijnst Hans nog mee).

L.: „O, maar je gebruikt natuurlijk een gezondheidszadel, dan kan er niets gebeuren!”

Hans: „Zeg Arend, heb je dat dictaat Kernkrachten nog van me? Dat moet je me toch eens...”

(Hij wordt onderbroken door den kringbreker ter P., die juichend en schetterend aan komt stormen).

Ter P.: „Daar hebben we dan het feestvarken! Van harte hoor, je hebt een uitstekende keus gedaan!”

Hans (glimlacht gelukzalig): „Ha, die ter P.! Dank je, dank je! Ja, zeg, jij moest eens een pilsje van me drinken! Wouterr... enz.

P. J. W.

HEINEKEN'S

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM

**GROOTSTE
BIERBROUWERIJ**
ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

WIJNKOOPERIJ
ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.
WIJNHAVEN 11 DELFT
PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

**Einführung in die neueren methoden
der Differentialgeometrie**

door **J. A. SCHOUTEN** en **D. J. STRUIK**

Deel I. — Algebra und Übertragungslehre
f 6.—, gebonden f 6.90

Deel II. — Geometrie
f 11.50, gebonden f 12.50

Beknopte Analytische Meetkunde

door **Dr J. G. RUTGERS**

A. Het platte vlak } met vraagstukken en antwoorden
B. De ruimte }

2de druk, gebonden f 9.—

OOK BIJ DEN BOEKHANDEL VERKRIJGBAAR

P. NOORDHOFF N.V. - GRONINGEN

DE FEESTWIJN

BIJ UITNEMENDHEID
IS EN BLIJFT DE

CHAMPAGNE LOUIS ROEDERER

VERKRIJGBAAR IN DE
SOCIETEIT „PHOENIX“

AGENTEN:

N. V. Hoogewerff, Chabot & Visser's
Wijnhandel Den Haag — ROTTERDAM — Arnhem

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en **Commissionnair in**
GROENTEN
EN FRUIT

voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix“

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**HYBRANDSTOFFEN
HANDEL**
V.H.S. OLIEMANS

„OZON“
VOORBURG

R.K.B.

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF“
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

C. C. WEIL

Hier is Uw Beste en Voordeligste ADRES
Grote sortering **FIJNE VLEESWAREN**
BOTER - KAAS - EIERN en **BUITENLANDSE KAASSOORTEN**
Grote sortering **BLIKJES VIS- en VLEESCONSERVEN**

VERKADES BISKWIE en **KOEKSOORTEN**

KOOPT BIJ UW CORPSLEVERANCIER

HIPPOLYTUSBUURT 17.

Ober!
mij ook n **DE KUYPER**
A^o 1695

Corpsleverancier

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren
ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar
het moet van STEIJGER zijn

Pelikan

TUBEN-TEKENINKT
gevuld met O.-J.-inkt of gekleurde
watervaste tekeninkt

GÜNTHER WAGNER
PELIKAN MIJ. N.V. AMSTERDAM. SINGEL 294

Overal verkrijgbaar

MEVROUW!

Voor **HOLLANDSCHE
STAMPPOT** naar
JAAP MEYER

JAAP MEYER bespaart U al deze
tranen en maakt het U mogelijk alle
voorkomende soorten Stamppot te
bereiden, zoals Peen en uien,
Boerenkool, Savoye kool, Roode
kool, Andijvie.

Onze specialiteit is versch gesneden
Soepgroenten, voor 10 ct. p. half pond.
Gaarne verwacht ik Uw bezoek of
een telefoontje en U zult nooit te-
leurgesteld worden.

CHOORSTRAAT 17
TELEFOON 1904

ARTISTEN-INGANG.

Comedie door Georg S. Kaufman en Edna Ferber.
Tooneelclub der V.V.S.L.

In een vlotte comedie behandelen Edna Ferber en Kaufman de strijd, die het tooneel te voeren heeft tegen haar opdringerige concurrente de film.

De gezellig ingerichte hall van het pension „de Schijnwerper”, welke eerst vervuld werd door in somberheid wegstervende pianoklanken, wordt langzamerhand beheerscht door lusteloos binnenslenterende actrices. Weer zijn zij teleurgesteld in hun verwachtingen omtrent een baan. Dag in dag uit loopen zij de tooneelbureaux af, om de directeuren te spreken te krijgen. Dezen kennen echter slechts namen in plaats van talenten. Niets baat het de actrices, of zij nu op de deurmat gaan zitten of liggen, of dat zij herhaalde malen zeggen en het tenslotte in razernij uitkrijten: „Mijnheer, hier ben ik, IK! Hun oogen blijven dicht, zelfs voor het lichtendste talent.

Zoo nu en dan lukt het echter de een of ander, om een rol te bemachtigen in een onbelangrijk stuk, dat meestal een kort leven beschoren is. Van de luttele bedragen, die dit opbrengt financieren zij dan hun gemeenschappelijk verblijf voor zoover dit mogelijk is. Voor de rest schijnt de eigenaresse haar hoofd boven water te houden door de verhuur van haar huis-sleutels.

In deze tusschen hoopvolle verwachting en schrijnende teleurstelling heen en weer slingerende vriendinnengroep teekenen zich weldra de sterke, van het tooneel niet te scheiden figuren af. Terry Randell en op het eerste gezicht ook haar amant, de schrijver André schijnen hun tooneel-idealisme voor niets te willen laten varen. De laatste vooral pousseert zijn idealisme in alle mogelijke situaties en de schoonste bewoordingen, terwijl hij met verachting de film een onecht kind noemt van het tooneel. Later blijkt echter, dat deze business-baby een groote aantrekkingskracht op hem uitoefent. Ook zijn voorgewende gevoelens voor Terry bestaan slechts uit een keten van mooie woorden, waarmede hij zijn eigen ijdelheid tooide. Als namelijk het met behulp van Terry gemaakte tooneelstuk door hem aan een regisseur wordt aangeboden met de eisch, dat Terry de hoofdrol zal vertolken, wordt hem dit geweigerd, en hij houdt het stuk in.

Hij aarzelt echter geen moment, om de bron van het goud tegemoet te treden, als Terry hem in smartelijke bewoordingen te kennen geeft, dat hij zich vooral niet in zijn carrière door haar moet laten dwarsboomen.

Dit is de tweede teleurstelling voor Terry. Eerst had zij namelijk haar beste vriendin alleen naar Hollywood laten gaan, terwijl zij beiden de gelegenheid kregen, om hun talent daar te ontplooiën. Door alles heen blijft zij echter het tooneel trouw, zonder publiek vóór haar is namelijk gevoelvol tooneelspel onmogelijk. Met kracht tracht zij deze liefde temidden van alle ellende te beschermen en als eenmaal de nood komt, verkiest zij de karige broodwinning van verkoopster in een warenhuis boven de goudelende lokstem van Hollywood.

Langen tijd staat zij in dezen strijd alleen, totdat Kingsly haar ontmoet. Door praktische overwegingen had deze zich laten overhalen, om als *trait-d'union* te fungeren tusschen de beste tooneelartisten en Hollywood. Zijn geweten bleef echter knagen over deze verloochening van zijn artistieke idealen. Door de fiere houding van Terry, die voor alles waakt, over haar talent, worden deze idealen weer gewekt en hij keert naar het tooneel terug, zoodra de gelegenheid zich daartoe biedt. Deze kans brengt hem meteen de mogelijkheid, om Terry de rol aan te bieden, waar zij jaren op gewacht heeft.

Diep getroffen door deze, naar het blijkt dubbele overwinning, ziet Terry haar schoonste belevingen weer voor zich opkomen: Een diepe, donkere zaal, waar zij aan gebonden is, die aan haar gebonden is, die meevoelt, die meeleeft, die leeft . . . lééft . . . lééft!!

De hoofdvertolking was, hoewel in den beginne eenigszins schuchter en met te weinig expressie, ongetwijfeld het beste. Mevrouw Shaw werd verder zeer goed gespeeld, terwijl Judith Canvas en Jean Maitland opvielen door buitengewoon vlot spel, alhoewel de laatste er niet geheel in geslaagd is, om haar houding als filmster juist te typeeren.

Van de heeren dienen David Kingsly en André opgemerkt te worden vanwege hun ongedwongen spel, terwijl de publiciteitschef van Jean Maitland zijn rol op treffende wijze speelde.

Het dialoog was over het algemeen zeer goed te noemen. De scènes van de groote groepen echter, zooals bijvoorbeeld het begin van den Zondagmorgen, waren te vlak, door de regemaat, waarin de opmerkingen elkaar opvolgden. Eenige bekorting van deze altijd moeilijk te regisseeren gedeelten zou de frisheid van het stuk zeker ten goede komen. Jammer was het verder, dat sommige, waarschijnlijk geestig bedoelde gezegden bij het afbreken van een gesprek e.d. door een te groote haast voor het publiek verloren gingen.

VRIJE STUDIE.

Het musiceeren in de 17e en 18e eeuw.

Het aantal personen, dat de lezing met muzikale illustratie, onder bovenstaanden titel, door den heer Dr. Reeser op Woensdag 24 Januari, onder auspiciën van het D.S.D.G. Vrije Studie gehouden, bezocht, en de samenstelling van dit gehoor, is kenschetsend voor de minimale belangstelling, die vooral de jongere jaren voor een dergelijke gebeurtenis aan den dag leggen. Onder de bezoekers bevonden zich nl. ca. 5 eerstejaars, en ca. 8 tweedejaars. Het is nutteloos hierover verder uit te weiden; men kan niet anders doen dan deze ergerlijke moreele sabotage als een treurig feit aanvaarden.

Vooraf gaf Dr. Reeser een korte inleiding, waarin hij er onder meer op wees, dat de meerstemmige muziek eerst betrekkelijk laat is ontstaan, en daarenboven hoofdzakelijk tot West-Europa beperkt bleef. Van componeeren was in de eerste periode nog geen sprake; alle partijen werden afzonderlijk uitgeschreven. Zeer gebruikelijk was gedurende langen tijd ook het systeem van de „becijferde bas”.

Aan de hand van een reeks opnamen van de „Société de la Musique Sonore” te Parijs, belichtte spreker nu de ontwikkeling van de vocale en instrumentale muziek in de 17e en 18e eeuw.

Drie ontstaansmogelijkheden werden naar voren gebracht; nl. ten eerste de ontwikkeling van instrumentale muziek uit de kerkelijke koormuziek; als voorbeeld hiervan werd de Sonate pianniforte van den Corsicaan Giovanni Gabrieli (1595) ten gehore gebracht.

Als tweede genre noemde Dr. Reeser het paraphraseeren op orgel; hier diende een compositie van Frescobaldi als voorbeeld. Vervolgens een opname van „Bells”, een werkje van den Engelschman Byrd, voor virginaal, een instrument, dat verwant is met het spinet.

Een derde genre, min of meer los van de beide eerste, vormen de bewerkingen van bekende volks- en dansmuziek; ter illustratie hiervan eerst een compositie van Meechior Franck (1620) en daarna het madrigaal „Canzonetti” van Manzoli, een leerling van Monteverdi. Als tegenhanger van dit laatste volgde nu een compositie van Heinrich Schütz op de tekst van den 40sten psalm.

Na de pauze sloeg spreker een periode van ongeveer 50 jaar over, en begon met een voorbeeld van de, in dien tijd zeer geliefde Italiaansche opera-aria, en wel een aria van Francesco Rossi (1690).

Vervolgens een z.g. trio-sonate (een genre, waarvan Corelli de grondlegger is) van Dall' Abaco, uitgevoerd door het eminente trio Pasquier.

Aan een opname van een clavecimbel-compositie van Antoine Dornet (een leerling van Couperin) knoopte spreker een pleidooi voor dit vaak zoo gesmade instrument, dat toch zulke rijke mogelijkheden biedt, vast.

Bij twee opnamen, nl. een quatuor van Telemann voor viool, fluit (Marcel Moyze), altviool en cello, en een piéce de clavecimbel van Rameau, besprak Dr. Reeser de neiging om eenerzijds (in Duitschland) het clavecimbel te elimineeren, door de cel los te maken van de becijferde bas, en anderzijds (in Frankrijk) dit instrument juist naar voren te brengen, door het te doen steunen door bijv. 2 gambas.

Na twee aria's van Jean Jaques Rousseau (1750), zooals op elk gebied ook op dat der muziek een geniaal dilettant, werd de avond besloten met een volledig quintet voor hobo, viool, fluit, altviool en cello van Johann Christiaan Bach, dat met zijn melodische lyriek en zingend allegro reeds sterk aan het werk van Mozart deed denken.

Tot slot zei spreker nog, met opzet juist werken van minder bekende meesters te hebben gekozen, teneinde niet den genialen enkeling te belichten, doch om een zoo algemeen mogelijk tijdsbeeld te geven aan de hand van zijn discotheek, en hij sprak de hoop uit, dat velen in het hier gehoorde aanleiding zouden vinden, om deze muziek zelf te gaan spelen.

Een enthousiast applaus beloonde Dr. Reeser voor zijn buitengewoon belangwekkende lezing, en een ieder zal wel volgaarne den wensch van den president, dat Dr. Reeser binnen niet al te langen tijd in Delft zal weerkeeren, onderschrijven.

Waarlijk, dit was Vrije Studie in den waren zin van het woord!

E. P. W.

Als aan deze dingen bij de eerstvolgende voorstellingen eenige aandacht besteed wordt, dan kan de V.V.S.L. op den avond ten bate van O. en O. op Vrijdag 2 Februari in de Doelen te Delft zeker nog meer succes oogsten, dan bij de eerste voorstelling, waarbij het publiek op onomwonden wijze zijn waardeering te kennen gaf.

H. C. VAN BEUSEKOM.

TECHNISCHE GROOT-INDUSTRIE

RUBBER WALSBEKLEEDING

voor elk
bedrijf

VREDESTEIN
LOOSDUINEN

**HOLLANDSCHE
SOCIETEIT**
VAN
LEVENSVZERKERINGEN
HEERENGRACHT 475 AMSTERDAM

MODERNE RISICOVERZEKERINGEN
LAGE AANVANGSPREMIE MET
VOLLEDIGE RISICODEKKING

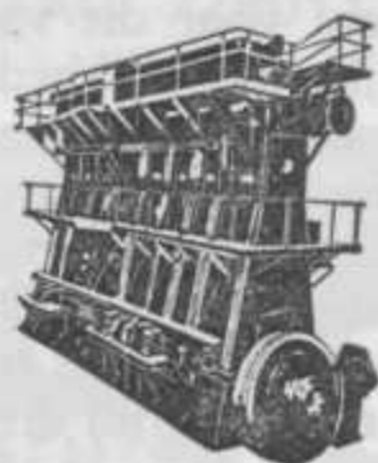
ZEER GUNSTIGE OMZETMOGELYK-
HEDEN IN CONTRACTEN NAAR KEUZE
MET MEER OF MINDER SPAARELEMENT

OPGERICHT
ANNO
1807

ZEVENTIEN INFORMATIE-KANTOREN
DOOR
GEHEEL NEDERLAND

Vraagt Uw
inlichtingen bij:
INFORMATIEKANTOOR
's-GRAVENHAGE
Mauritskade 17
Telefoon 117848

VACANT

Welk een weg is de Techniek gegaan!

Tusschen het 16de eeuwse zeilschip en het
20ste eeuwse motorschip.

In het eerste zeegaande motorschip stond een motor
van Werkspoor. En heden ten dage vindt men in
ontelbare schepen op alle wereldzeeën Werkspoor-
motoren met het bekende Werkspoor drukvulling
systeem.

WERKSPOOR N.V. - AMSTERDAM

HOLLANDSCHE BETON MIJ N.V.

'S-GRAVENHAGE

Met rubber geïsoleerde elektrische leidingen voor
STERK-EN ZWAKSTROOM

N.V. HOLL. DRAAD- EN KABELFABRIEK, AMSTERDAM

TECHN-HOOGESCHOOL

De Rector Magnificus maakt bekend, dat de Technische Hoogeschool op Woensdag 31 Januari a.s., ter gelegenheid van den verjaardag van H. K. H. Prinses Beatrix des namiddags na één uur gesloten zal zijn.

Prof. van Iterson heeft zijn colleges op Dinsdag 23 Januari hervat.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Scheikundig Ingenieur: C. M. van Battum (met lof) C. C. F. Kuijlaars, H. Nijon, G. Schmit, J. C. Schönfeld, F. D. Tollenaar, C. Vermande.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Scheikundig Ingenieur: A. Dias Santilhano, A. van Driel, R. Feis, Kwik Hok Tiang, F. J. D. Proper, J. C. Rosenstiel, E. A. Vos, R. Wyatt.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig Ingenieur: L. A. Vogelaar.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Scheepsbouwkundig Ingenieur: B. Diepeveen.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig Ingenieur: R. G. M. van Voorst tot Voorst.

MANIFESTATIE NEDERLANDSCHE TOONKUNST.

Het comité Maneto heeft het plan opgevat om zijn werk uit te breiden, door de invoering van een reeks studie-concerten, welke het zich voorstelt in verschillende steden van ons land te organiseren en waarvan de eerste te Utrecht met het Utrechtsch Stedelijk Orkest gegeven zullen worden.

De bedoeling dezer studie-concerten is om jonge componisten in staat te stellen hun werken aan de praktijk te toetsen, alvorens zij ze prijsgeven aan de openbaarheid. Het comité voert daarmee eigenlijk niet iets absoluut nieuws in. Evert Cornelis heeft indertijd bij herhaling jonge componisten gelegenheid gegeven hun werken op een repetitie te hooren, met geen andere bedoeling, dan hun in staat te stellen tot de zoo gewenschte contorle hunner klankvoorstelling.

Met deze studie-concerten wil Maneto nog iets verder gaan. Het zullen besloten concerten zijn, waartoe iedereen evenwel op introductie toegang heeft: collega's en belangstellenden. Het comité hoopt daarmee te bereiken, dat er eenig contact ontstaat tusschen de nog onbekende jongeren en hun oudere collega's, wier collegiaal oordeel voor hen van waarde kan zijn. Belangstellenden kunnen zich aldus tevens op de hoogte stellen van wat er onder de jongeren leeft en staan niet meer vreemd tegenover hen, wanneer zij eenmaal voor het officieële forum komen.

Oudere componisten, die in deze studie-concerten voor zich een welkome gelegenheid zien om hun nog niet uitgevoerde werken eens te kunnen hooren, zullen in principe niet van deze concerten worden uitgesloten.

Er zullen voorloopig slechts enkele studie-concerten per seizoen gegeven kunnen worden. De bezetting der werken mag geen extra kosten met zich medebrengen. Met het oog hierop en nog uit enkele andere praktische overwegingen kan het comité

VEREENIGINGEN

Aangezien er vele misvattingen blijken te bestaan omtrent de voorwaarden, onder welke een corpslid, dat heden ten dage wordt gemobiliseerd, lid zal kunnen blijven van de Societeit, lijkt het mij dienstig hier een kort woord over op te merken. Iemand, die eerstdaags in dienst gaat, kan desgewenscht met ingang van de daaropvolgende betalingstermijn (de eerste van de maanden Februari, April of Juni) als mobilisatielid genoteerd worden, waarvoor hij een contributie verschuldigd is van f 4,— per termijn. Dienovereenkomstig kan ieder, die reeds vorig jaar gemobiliseerd werd en gewoon lid is gebleven, bij opgave als mobilisatielid (voor 10 Februari) alsnog als zoodanig beschouwd worden, met ingang van den termijn, volgende op zijn datum van opkomst.

Men is echter verplicht bij het onder de wapenen gaan, te bedanken als gewoon lid en tegelijk zich op te geven als mobilisatielid.

Tevens wordt nog de aandacht gevestigd op de lijst, gelegen op de lessenaar in de voorzaal!

A. TJEENK WILLINK,
Thesaurier S.P.

Maneto de werken niet onbeoordeeld tot deze studie-concerten toe laten. De beoordeeling zal echter volgens zoo breed en objectief mogelijke maatstaven geschieden.

Mocht dit de beoordeelingscommissie wenschelijk voorkomen, dan kan bijvoorbeeld voorgesteld worden slechts één deel uit een bepaald werk uit te voeren, waarover echter in zulk een geval overleg gepleegd zal worden met den componist.

In de verwachting, dat deze proef zal kunnen bijdragen tot de eenheid onder de Nederlandsche scheppende toonkunstenaars en tot de bevordering onzer muziek, roept het comité de Nederlandsche componisten, die voor uitvoering op deze Studie-concerten in aanmerking wenschen te komen, op, hun partituren voor 1 Februari a.s. in te zenden aan het secretariaat van het comité Maneto, de Laïressestraat 19, Amsterdam.

Wordt tot uitvoering besloten, dan dient de componist zelf te zorgen voor het benodigde orkest-materiaal.

VAKVEREENIGINGEN

Electrotechnische Vereeniging te Delft.

Rectificatie.

De excursie naar Den Haag H.S. op Dinsdag 6 Februari 1940 wordt eventueel verdeeld in 2 groepen.

Men wordt verzocht voor 2 Februari te teekenen op de lijst bij Van Viersen.

De eerste 30 welke op de lijst teekenen, gaan met den trein van 14.21 uur uit Delft. In Den Haag 14.30 uur.

De anderen met den trein van 14.51 uit Delft. In den Haag 15.— uur.

Namens het Bestuur,
K. DROOGLEEVER FORTUYN, Secretaris.

N.V. BROUWERIJ

D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjattenland 14, Tel. 92, Delft

LUXE SCHOEISEL

IN POPULAIRE PRIJZEN

Houtepin

HIPPOLYTUSBUURT 29a

TELEFOON 1404

VÓÓR DEN ETEN

ÉÉN

OUDE VLEK"

DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ "VLEK & CO" DELFT

DELFTSCHE STUDENTEN DEBATING CLUB.

Buitengewone Huishoudelijke Vergadering

op Dinsdag 30 Januari 1940, op de leeszaal der Sociëteit Phoenix.

Inleider:

Dr. J. W. Meyer Ranneft,

oud vice-president van den Raad van Indië.

Onderwerp:

Politiek in Indië.

Zie voor de stellingen de convocaten.

REPETITOREN

WISKUNDE, ook BESCHRIJVEN-DE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H. Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.)), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, THEORETISCHE EN TOEGEPASTE MECHANICA THERMODYNAMICA bij Ir. J. F. Schuh, van Boetzelaerlaan 28, Den Haag.

WISKUNDE, NATUURKUNDE (ook THERMODYNAMICA), ELECTROTECHNIEK (Bekn. Cursus) bij Ir. M. VAN DER VEEN, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9, Delft.

WISKUNDE voor T. en M., KRISTALBOUW EN -ONDERZOEK, GRAVIMETRISCHE OPSPORINGSMETHODE bij Dr. Ir. W. F. de Jong, hoofdassistent T.H., Tweemolentjeskade 15, Delft.

Ir. A. C. van Horssen, b.i., oud-assistent T.H., Thierenskade 40, Rijswijk, repeteert BOUWKUNDE voor W. en M. en UTILITEITSBOUW voor B. en C.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert: ELECTRICITEIT, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (uitgebreide en beknopte cursus), WISSELSTROOMTHEORIE, THEORETISCHE ELECTRICITEITSLEER Kanaalweg 2b, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel“, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160.

NIEUWE ROTTERDAMSCHER COURANT

Het voornaamste dagblad van Nederland. Met den volledige Times-dienst

De N.R.C. geeft wat ontwikkelde menschen moeten weten.

Studenten-abonnementen f 15.- per studiejaar.

Men vrage gratis proefnummers aan ons agentschap: OUDE KERKSTRAAT 7, DELFT

N.V. NEDERLANDSCHE AANNEMING MIJ

VOORHEEN FIRMA H. F. BOERSMA

BINCKHORSTLAAN 135 — 'S-GRAVENHAGE

KONINKLIJKE-BEGEER

VOORSCHOTEN

OFFICIEEL LEVERANCIER VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

MEDAILLES EN INSIGNES

VOOR CLUBS EN CORPSVEREENIGINGEN NAAR SPECIALE ONTWERPEN

VRAAGT ONS ONTWERPEN EN PRIJSOPGAVE

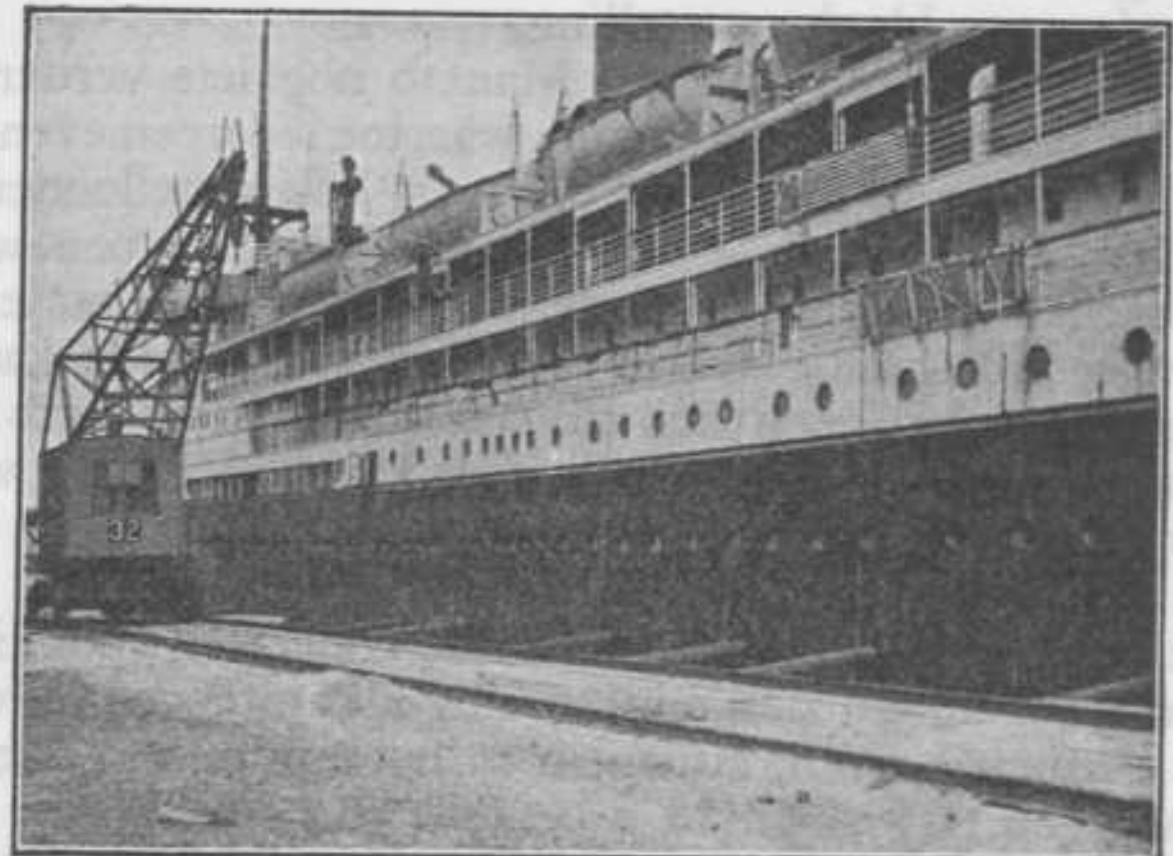
STUDENTEN WORDT LID VAN DE VEREENIGING VOOR PENNINGKUNST

SECRETARIS A. O. VAN KERKWIJK, NASSAULAAN 22 DEN HAAG

De Nederlandsche Staalindustrie N.V.

KEILEWEG 40

ROTTERDAM

IJZERCONSTRUCTIE — KRANEN — LIFTEN

DE ROTTERDAMSCHER DROOGDOK MIJ

Werk te Rotterdam
Telefoon 26920

Werk te Schiedam
Telefoon 69023

Totale opp. 66.25 H.A.

14 hellingen tot een lengte van 750 ft.

7 droogdokken tot een cap. van 20000 ton

**Nieuwbouw en Reparaties
van Schepen en Machines**

VACANT